

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, පියා දැන් ඔබව නොයෙකුත් ආකාරයේ සිරවීම් වලින් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා පැමිණ සිටියි. ඔබ දැන් මෙම දුකින් පිරි කුටියෙන් දුකින් තොර වූ කුටිය වෙත ගමන් කරනු ඇත. මෙම විස ගංඟාවෙන් ඔබ දැන් එතෙර වෙමින් සිටියි.

ප්‍රශ්නය: පියාව සිහිකරනා විට, ඔබට බාධක පමුණුවන දේ කුමක්ද, බාධක නොපමුණුවන දේ කුමක්ද?
පිළිතුර: පියාව සිහිකරනා විට ශබ්ද වලින් ඔබට කිසිම බාධාවක් ඇති වන්නේ නැහැ. එවන් බාධක පැමිණෙන්නේ දැනුමේදීයි. කොහොමනමුත්, මායා අනිවාර්යෙන්ම ස්මරණයේ දී බාධක ගෙන එනවා. මායා ඔබට බාධක ගෙන එන්නේ එලෙස පියාව සිහිකරනා මොහොතකදීයි. ඇය සිතිවිලි ගණනාවක් සමඟ පාපකාරී සිතිවිලි ද ගෙන එනවා. අන්න ඒ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: දරුවනි, ප්‍රවේසම් වන්න. මායාගේ ප්‍රභාර වලට ලක් වන්න එපා. අතීන්ද්‍රිය වූ සතුටක් ඔබට ලබා දෙන හා සෑම සබඳතාවයකම සැකරින් වන ශිව බාබාව දැඩි සෙනෙහසකින් සිහිපත් කරන්න. ස්මරණයේ වේගයෙන් දිවයන්න.

ගීතය: ඔහෝ නිශාවර සංචාරකය, මලානික නොවන්න! ගමනාන්ත අරුණුල්ල එතරම් දුර නැත...
 ඕම් ශාන්ති. ඉතාමත් මිහිරි වූ දරුවන් දැන් වන්දනාවක නිරත වී සිටියි. සාමාන්‍යයෙන් ඉඳගෙන ඉන්නා අය වන්දනා ගමනක් යනවා කියා කියන්න බැහැ. මෙම වන්දනාව ඉතාමත් අරුම පුදුම සහගත වූ එකක්. එය සාමයේ වන්දනාවයි. සාම දේශය වෙත යන්නා වූ වන්දනා ගමනයි. රාවණගේ රාජ්‍යයේ දී ඔබ හුස්ම හිර වී මැරෙනවා. සත්‍යවාත් සාවිත්‍රී සත්‍යවාත්ගේ ජීවය මරණින් මුදවා ගෙන ආවේ කෙසේ ද යන්න සඳහන් වන කතාන්දරයක් තිබෙනවා. ඇත්තටම කියනවා නම්, එවැනි දෙයක් නැහැ. කල්ප භාගයකටම මරණය පැමිණෙනවා. අවසානයේ දී ඇති වන්නේ හුස්ම හිරවීමක්. සෑම වසරකදීම පඬියෙක් සාදා පුළුස්සන රාවණ තමන්ගේ සතුරා බව මිනිස්සු දන්නේ නැහැ. බාබා කියනවා: මා දැන් පැමිණ සිටින්නේ දුක් සහිත වූ කුටියෙන් මුදවා ගෙන දුකින් තොර වූ, හුස්ම හිර නොවනා දේශය වෙත ඔබව ගෙන යාම සඳහායි. මෙහි නොයෙකුත් ආකාරයේ සිරවීම් ඇති වෙනවා. දෙමාපියන්ගේ සිරවීම් ඇති වෙනවා. ස්වාමීපුරුෂයාගෙන්, දරුවන්ගෙන් සිර වෙන්න සිදු වෙනවා. ස්වාමී පුරුෂයා පාප වලින් ඔබව පටලවනවා. පියා පැමිණ ඔබව සිරවීමෙන් මුදවා ගෙන නව ලෝකය වෙත ගෙන යනවා. ජීවයේ පියාපත් දැන් කැඩිලා. ජීව වලට පියාසර කරන්න බැහැ. එමනිසා, ස්මරණය නම් වූ වන්දනාවේ නිරත වන්න ඔවුන්ට බැහැ. මෙය සැබවින්ම බුද්ධියේ යෝග්‍යවේ වන්දනාවයි. දෙවියන් කතා කරයි කියා සඳහන් වී තිබෙනවා. වන්දනාවක නිරතව සිටිනවා යන මෙම දෙය ඔවුන්ට තේරෙන්නේ නැහැ. රාමා වදුරු හමුදාවක් ගෙන පාලමක් සැදෙව්වා කියා මිනිස්සු කියනවා. කොහොමද පාලම් හදන්නේ? පාලමක් සාදා තිබෙන්නේ ඔබගේ ස්මරණය නම් වූ වන්දනාව වෙනුවෙනුයි. එම පාලම මගින් ඔබ විස ගංඟාව තරණය කරනවා. මෙම ගංඟාවේ පිහිනන්නේ කෙසේද කියා පියා ඔබට උගන්වනවා. ඔහු තමයි තොටියා. ඔහු ඔබ විස ගංඟාවෙන් ශිවාරය වෙත ගෙන යනවා. අමෘතය අතහැර දමා වස පානය කරන්නේ ඇයි? අමෘතය යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ දැනුමයි. දැනුම මගින් මුක්තිය ලැබෙනවා. ග්‍රන්ථ දැනුම කියා හඳුන්වන්න බැහැ. ඒවා හක්කි මාර්ගයේ සැරසිලි පමණයි. ග්‍රන්ථ කියවූ පළියට ස්වර්ණමය යුගය පහළ වන්නේ නැහැ. එමගින් ගැලවීමක් ලැබෙන්නේත් නැහැ. එමනිසා, එය දැනුම නම් වූ අමෘතය වශයෙන් හඳුන්වන්නේ නැහැ. එය හුදෙක් හක්කිය පමණයි. දැනුම මගින් පළමුවෙන්ම 100% ක මුක්තියක් ලැබෙන අතර පසුව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් එය පහළට ඇද වැටෙනවා. ස්වර්ණමය යුගයෙන් පරිභාණියක් තිබෙනවා කියා ඔබට කියන්න බැහැ. එහි කිසිම ආකාරයක පරිභාණියක් ගැන සඳහන් වෙන්නේ නැහැ. කලියුගයේ සෑම කෙනෙක්ම සිටින්නේ පරිභාණියේයි. සෑම කෙනෙක්ම වෙනුවෙන් අනුකම්පාවක් ඇත්තේ පියාට පමණයි. එමනිසා, ඔහු ශ්‍රී ශ්‍රී යන නමින් හඳුන්වනවා. එවිට මිනිස්සු ‘ශ්‍රී ශ්‍රී’ යන නම සෑම කෙනෙක්ටම දෙනවා. ශ්‍රී ශ්‍රී ලක්ෂ්මී හා නාරායන්, ශ්‍රී රාමා ශ්‍රී සිතා යනුවෙන් දේවතාවරුන් සිටිනවා. එවන් අයව ශ්‍රී (උසස්) තත්ත්වයට පත් කරවනා අය ශ්‍රී ශ්‍රී (වඩාත් උසස්) බවට පත් වෙනවා. තමන් කවදාවත් පාපයේ ගැලෙන්නේ නැහැයි කියා ඔබ පියාට පොරොන්දු වුණා. එසේ පොරොන්දු වීමෙන් අනතුරුව ඔබ එම පොරොන්දුව කැඩුවොත් පියාගේ දකුණු අත වන ධර්මරාජ් එයා ළඟම සිටිනවා. ධර්මරාජ් කාටවත් සමාව දෙන්නේ නැහැ. පියා අදෘෂ්‍යමානයි. දැනුමත් අදෘෂ්‍යමානයි. තත්ත්වයත් අදෘෂ්‍යමානයි. ඔබට ශ්‍රීමත් දෙන්න කිසිම මනුෂ්‍යයෙකුට බැරි බව කිව හැක්කේ දරුවන් වන ඔබට පමණයි. පියා ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් නිර්මාණය ඇති කරවනවා. ප්‍රජාපිතා සුක්ෂම ලෝකයේ ඉන්නේ නැහැ. දරුවන් වන ඔබට දැන් තේරෙනවා. මේ මොහොතේදී බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මින් කෙනෙක් බව ඔහු අනාගතයේ දී ස්වාධිපත්‍යය දිනා ගන්නවා. දේවතාවන්ට අපිරිසිදු ලෝකයේ පාලනයන් ගෙන යන්න බැහැ. එමනිසා, පැරණි ලෝකයේ විනාශයක් සිදු විය යුතුයි. විනාශය අනිවාර්යෙන්ම සිදු විය යුතුයි. තවත්

ටික කාලයක් ඉතිරි වී තිබෙනවා. ඔබගේ නව ගසෙහි බීජය තවමත් මුල් ඇදලා නැහැ. මීට පෙර ඔබ තමයි මව ඔබ තමයි පියා කියා ගායනා කරමින් සිටියා. ඒ සෑම කෙනෙක්ම ඉදිරියේ ඔබ මෙය ගායනා කරමින් සිටියත් කිසිම දෙයක් ඔබට වැටහුණේ නැහැ. හොඳයි. බුන්මා මව වෙන්තේ කොහොමද කියා සිතා බලන්න. ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ට ඔවුන්ගේම කියා අධිරාජ්‍යයක් තිබෙනවා. එමනිසා, ඔවුන්ව මව පියා කියා හඳුන්වන්න බැහැ. ඉතින් උත්තරීතර ජීවය වන උත්තරීතර පියා ඉතාමත් ප්‍රායෝගිකවම තම මව පියා වර්තය රහපාන්තේ දැන් මෙන්න මේ මොහොතේදීයි. පසුව හක්ති මාර්ගයේ දී ඔහුගේ ගුණ ගායනා කෙරෙනවා. එහිදීත් පළමුවෙන්ම ඔබ, ඔබ තමයි මව, ඔබ තමයි පියා කියා කියන්නේත් ශිව බාබාටයි. පසුව ටික කලක් ගිය තැන සෑම කෙනෙක්ම - ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ට, රාමා හා සීතාටත් ඔබ එසේ කියන්න පටන් ගන්නවා. ඔවුන්ට කිසිම ඥානයක් නැහැ. ශිව බාබා තමයි සැකරින්. මෙම යක්ෂ මාර්ගයේ දී සෑම මනුෂ්‍යයක්ම එන්න එන්නම දුකම ඇති කරවන අතරේ මම සෑම කෙනෙක්මම පුළුවන් තරම් සතුටම ලබා දෙනවා. මම තමයි බෙදා හරින්නා. මම දරුවන් වන ඔබට ශ්‍රීමත් ලබා දෙනවා. දරුවනි, ඔබ වැඩි වැඩියෙන් ස්මරණය නම් වූ වන්දනාවේ නිරත වුණු තරමට, ස්වදර්ශන චක්‍රය කැරකැවූ තරමට හා නෙළුම් මලක් බවට පත් වුණු තරමට ඔබ ලබනා තත්ත්වය වඩ වඩාත් උසස් වනු ඇත. මෙම ආහරණ වල අර්ථය ඔබට කියා දෙන්න වෙන කිසිම කෙනෙක්ට බැහැ. මෙම ආහරණ වල හිමිකාරීත්ව දරන්නේ ඔබ පමණයි. මෙම සලකුණු ඔවුන් විශ්ණුට දී තිබෙනවා. දේවතාවරුන්ට පවා ඔවුන් තෙවෙනි ඇසක් ලබා දී තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම කියනවා නම්, තෙවෙනි ඇස ලබා ගන්නා අය වන්නේ ඔබයි. ‘ත්‍රිනේත්‍රී, ත්‍රිකාල්දර්ෂී’ කියා වචන තිබෙනවා. ජීව වන ඔබගේ බුද්ධිය තුළ මේ මොහොතේ දී මේවායේ අර්ථය සඳහන් වී තිබෙනවා. සෑම දෙයක්ම ජීවයේ බුද්ධිය තුළ රඳා පවතිනවා. ‘මගේ ඇස්, මගේ නාසය, මගේ කන්’ කියා ශරීරය කියන්නේ නැහැ. ‘මේ ශරීරය මගේ මාළිගාවයි’ කියා කියන්නේ ජීවයයි. උපන් 84ක වර්තය තමා තුළ පටිගත වී ඇති බව දැන් ජීව දන්නවා. එවන් අදෘෂ්‍යමාන වූ කරුණු තිබෙනවා. ජීවය රොකට්ටුවක් කියාත් සඳහන් කරනවා. ජීවයකට තම ශරීරය අතහැර ලන්ඩන් බලා පිටත් වීමට අවශ්‍ය වූ විට, එක් තත්පරයකින් ඔහු එය කරාවි. උදේ වරුවක ගමන ආරම්භ කළොත් සවස් වන විට එහි ළඟා විය හැකි ආකාරයේ වේගවත් රොකට් මිනිස්සු සාදා තිබෙනවා. මීට පෙර දුම් කෝවිටියෙන් තැනකට ළඟා වන්න මාස තුන හතරක් ගත වුණා. දැනටත් දුම් කෝවිටියෙන් එසේ යන්න නම් මාසයක්වත් ගත වෙනවා. ගුවන් යානාවෙන් යනවා නම් ගත වන්නේ එක් දිනක් පමණයි. කොහොමනමුත්, ජීව යනු ඉතාමත් වේගවත් රොකට් වර්ගයක්. එයට එක තත්පරයකින් තමාට අවශ්‍ය ඕනෑම තැනකට ගමන් කළ හැකියි. කිසිම කෙනෙක්ම එය දකින්නවත් බැහැ. ජීව වන ඔබට සෑම පැත්තක්ම ආවරණය වන ආකාරයේ වර්තයක් තිබෙනවා. හොඳයි. උත්තරීතර ජීවයේ වර්තය කුමක්ද? තඹ යුගයේ සිට මගේ කොටස නම් දර්ශන ලබා දීමයි. සෙනෙහසින් හා හක්තියෙන් මා සිහි කරනා ඕනෑම කෙනෙකුගේ ආශාවක් මම ඉටු කරලන්නෙමි. දැන් මට අයිති කොටස නම් දැනුම දීමයි. එනම් අපිරිසිදු අයව පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරවීමයි. මම ඔබව දැනුමින් පිරි දෙවෙනි කෙනා බවටත්, දෙවෙනි දේවතා තත්ත්වයේ සිටින්නන් බවටත්, දෙවියන්ගේ දරුවන් බවටත් පත් කරවන්නෙමි. මීට පෙර කල්පයේ දී උත්සාහය දැරූ අය එයම නැවතත් කරාවි. තමන් මීට පෙර කල්පයේදීත් මෙහි පැමිණි බව දරුවන් වන ඔබ පවසනවා. දැන් ඔබ නැවතත් වතාවක් ඔබගේ උරුමය දිනා ගන්නවා. කාගෙන්ද? මවගෙන් හා පියාගෙන්. සරස්වතී සැමගේම මවයි. ඇයගේ මව මෙම බුන්මායි. මොහුට මවක් නැහැ. ශිව බාබාම කියනවා: ඔබ මගේ බිරිඳයි. ඉතින් මම කියනවා: මගේ ස්වාමී පුරුෂයා නැතිව මම කෑම කන්නේ කොහොමද? හොඳයි. ඉතින් ශිව බාබායි මමයි දෙදෙනාම එකට කෑම කනවා. මට එම කුල්මත් බව තිබෙනවා. බාබා පැමිණ සිටින්නේ ඔබව ඔහුට ලියවා ගැනීම සඳහා නියෝජිතයෙක් වශයෙනුයි කියා ඔබලාම කියනවා. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ සෑම කෙනෙක්වම පියා වෙතම යොමු කරවනවා. පණ්ඩිතයින් ඔබව බැඳ තැබූ පාප බන්ධනය පියා දැන් අවලංගු කර දමනවා. පියා කියනවා: දැනුම නම් වූ සෑය මත අසුන් ගන්න, එවිට ඔබ වඩාත් අලංකාර වනු ඇත. ඇයි ඔබ රාග ගින්නේ අසුන්ගෙන ඔබගේ මුහුණ අවලස්සන කරගන්නේ? ‘ශ්‍රාමී සුන්දර්’ යන්නෙහි අර්ථය ඔබ දන්නවා. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා ලස්සන කෙනෙක්. නමුත් දැන් ඔහු ඒ වගේ නොවෙයි. පියා දැන් පැමිණ ඔබට ඔහුගේ හැඳින්වීම ලබා දී ඇත. ඔබ පාරිශුද්ධකරුවාණන්ගේ, සත්‍යයේ, පියාගේ ශිෂ්‍යයින්ය. මෙය පාසලක්. කෙනෙක් ඉගෙන ගන්නේ පාසලේදී. ඔබ උත්සාහ දැරිය යුතුයි. කොහොමනමුත්, අනිකුත් ආධ්‍යාත්මික කණ්ඩායම් වලදී නම්, ඔබට එතරම් උත්සාහයක් දරන්න දෙයක් නැහැ. එහිදී, ඔබ කරන්නේ ගීතාවට හෝ ග්‍රාන්ත් නම් වූ ග්‍රන්ථයට හෝ ඇහුම්කන් දී ඉඳ ගෙදර පැමිණීම පමණයි. ඒවායේ කිසිම කෙනෙක් ඔබට පාරිශුද්ධ වෙන්න කියාවත්, වන්දනාවේ යන්න කියාවත් කියන්නේ නැහැ. තව දුරටත්

ඉදිරියට යන විට, එවන් සෑම වන්දනාවක්ම අවසන් වනු ඇත. හිම සහිත කාලයක් හෝ හදිසි අනතුරක් සිදු වුණොත් කිසිම කෙනෙක් පැමිණෙන එකක් නැහැ. කොහොමනමුත්, අපේ වන්දනාව නම් තව තවත් වේගවත් වේවි. අපේ වන්දනාව ඇත්තේ ශිවාලය වෙතටයි. පළමුවෙන්ම අප ශිවාගේ දේශය වන ශිවාලය වෙත ගොස් එතනින් ශිවා විසින් ස්ථාපනය කරන ලද ස්වර්ග දේශය වෙත යනු ඇත. ශිවාගේ දේශයත් විෂ්ණුගේ දේශයත් දෙකම හඳුන්වන්නේ ශිවාලය යනුවෙනි. මන්ද ශිව බාබා මුක්තියත්, ජීවන මුක්තියත් දෙකම ලබා දෙන නිසාවෙනි. එමනිසා, ශිව බාබා ස්වර්ණමය යුගයේ වංශය ස්ථාපනය කරයි. හොඳයි.

ස්මරණයේදී ශබ්දය වැනි දෙයක් කිසිම විටෙක බාධාවක් බවට පත් වන්නේ නැහැ. ශබ්දයෙන් බාධා පැමිණෙන්නේ දැනුමට ඇහුම්කන් දීමේදීයි. කොහොමනමුත්, ශබ්දය යෝගා වලදී බාධකයක් වෙන්නේ නැහැ. බාධක ඇති කරවන්නේ මායායි. දරුවන් වන ඔබ මායාට එරෙහිව සටන් වදිනවා. දරුවන් වන ඔබ සටන් බිමේ දී පරාජයට පත් නොවිය යුතුයි. මායා දිගින් දිගටම ඔබට පහර දේවි. මායා ඔබගේ නහයටම පහරක් දුන් විට, ඔබ ඇද වැටෙනවා. ඉන් අනතුරුව ඔබ නැගිටිනවා. නැවතත් මායා නහයටම පහර දෙනවා. නැවතත් ඔබ වැටෙනවා. එමනිසා, පියා කියනවා: මායා ඔබට පහර දෙන්නේ කෝපයෙන් හා රාගයෙනුයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබ ඉතාමත්ම ප්‍රවේසම් සහගත විය යුතුයි. ඇගේ ප්‍රහාර වලට ලක්වන්න ඔබ ඉඩ තබා ගන්න එපා. අවිවා.

සුම්හිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. දැනුමේ සෑම ආභරණයක්ම පැළඳගෙන ස්වදර්ශන චක්‍රධාරී, ත්‍රිතේත්‍රී සහ ත්‍රිකාල් දර්ෂි කෙනෙක් බවට පත්වන්න. එනම්, දෙවන දේවතා තත්ත්වයේ කෙනෙක් බවට පත් වන්න.
2. ධර්මරාජ නම් වූ පියාගේ දකුණු අත ඔබගේ අවධානයේ තබා ගනිමින්, පාපකාරී ක්‍රියා නොකරන්න. පාරිශුද්ධ වීමට, පාපයේ නොගැලීමට පොරොන්දු වන්න.

වරදානය: ඔබ උසස් වාසනාව ඇති නිරන්තරයෙන්ම එල බුක්ති විඳ අන් අයට ද බ්‍රාහ්මණ ජීවිතයේ පෝෂණය වන සතුට මගින් සංග්‍රහ කරන්න. අප දරුවන් වූ කලී ලෝකය අයිති කෙනාට අයිති අයයි. මෙම දේව කුල්මත්භාවයේ සහ සතුටේ නිරන්තරව සිටින්න. අහෝ මගේ උසස් වාසනාව, උසස් දෛවය. මෙම සතුට නම් වූ ඔන්විල්ලාවේ නිරන්තරයෙන් දිගටම පදින්න. ඔබ නිරන්තරයෙන්ම එම සතුට බුක්ති විඳිමින් අන් අයට ද එම සතුට නම් වූ පෝෂණය දෙමින් සේවය කරයි. ඔවුන්ට සතුට දෙමින් වාසනාවද ලබා දෙයි. ඔබේ ජීවිතයම සතුටකි. සතුටින් සිටීමම යනු ජීවිතයයි. මෙය බ්‍රහ්මින් ජීවිතයේ උසස් වරමයි.

පාඨය: හැම අවස්ථාවකදීම දරා ගැනීමේ බලය ඇතිව දිගටම සතුට අත්විඳින්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***

මාතේෂ්වරියගේ අමිල වූ දේශන - 1957/01/23

දෙවියන් එක්කෙනෙක් බව මුළු ලොවම දන්නා අතර ඇතැමුන් සළකන්නේ දෙවියන් බලයක් බවයි. ඇතැම් අය කියන්නේ ඔහු ස්වභාවය කියාය (කුදුන්). කෙටියෙන් කියතොත් මිනිසුන් දෙවියන් පිළිබඳ එක් හෝ තවත් ස්වරූපයකින් විශ්වාස කරයි. ඔවුන් විශ්වාස කරන දෙය ඇත්තෙන්ම පවතින එකක් වන්නේ එයට නමක් දී ඇති නිසාය. කෙසේ වුවද එය එකක් වුවත්, ලෝකයේ මිනිසුන්ගේ ප්‍රමාණයට විවිධ වූ මත දෙවියන් ගැන තිබේ. සාමාන්‍යයෙන් මනුෂ්‍යයන්ගේ මත හතරාකාරයි. ඇතැම් අය කියන්නේ දෙවියන් සර්ව ව්‍යාපී කියාය. ඇතැම්හු කියන්නේ බ්‍රහ්ම දාතුව සර්ව ව්‍යාපී කියාය සහ එය පමණක් තිබේ කියාය.

ඇතැම්හු කියන්නේ දෙවියන් සත්‍යය වන අතර මායා මූලාවක් බවයි. තවත් සමහරු කියන්නේ දෙවියන් නැත, ඇත්තේ ස්වභාවය පමණක් කියාය. එවැනි අය දෙවියන් විශ්වාස නොකරයි. මේ බොහෝ මත අතර ටිකක් පමණි. ඔවුන් සිතන්නේ ලෝකය පදාර්ථයක් මිස වෙන කිසිවක් නොවන බවය. ඔවුන් ලෝකය විශ්වාස කරන නමුත්, ලෝකය නිර්මාණය කළ එහි හිමිකරු වූ දෙවියන් විශ්වාස නොකරයි. ලෝකයේ සිටිනා මිනිසුන් ගණනටම බොහෝ මත ද ඇත. අවසානයේ දී, දෙවියන් ඔහු විසින්ම පැමිණ මේ සියලු මත පිළිබඳ තීරණය ලබා දෙයි. දෙවියන් පැමිණ ලෝකය පිළිබඳ තීරණයක් ගෙන එනම්, සියලු බල සහිතව ඔහු ඔහුගේ නිර්මාණය ගැන පළල් ලෙස විස්තර කරයි. ඔහුම ඔහුගේ නිර්මාණය ගැන හැඳින්වීමක් දී නිර්මාණකයා ද අපට හඳුන්වා දෙයි.

සමහරු මෙසේ ද අසති: අප ජීවත්ම සත්තාවන් බවට ඔප්පු කරන්නේ කෙසේද? මෙය විස්තර කළ හැකියි. අප කියන්නේ ජීවත්ම සත්තා, දෙවියන්ගේ දරුවන් වන අතර මෙය ඔබෙන්ම අසා ගත යුතු ප්‍රශ්නයක්. මා 'මම, මම' යැයි දවස පුරාම දිගටම කියන විට, එය කෙසේ වූ බලයක් ද, අප සිහි කරන කෙනා අපට කවුරු වෙයිද? අප එම කෙනා සිහිකරන විට, ඒ ඔහුගෙන් යමක් වුවමනා නිසාය. ඔහු ගැන හැම මොහොතකම සිහි කළ තරමටයි අපට යම් බලයක් ලැබිය හැක්කේ. බලන්න, මනුෂ්‍යයින් කුමක් කළත් නියතයෙන්ම පිරිසිදු අභිලාශයක් ඔවුන්ගේ සිත තුළ ඇත. ඇතැමුන් සතුව පතන අතර, ඇතැම් අය සාමයන් පැතීමෙන් එවැනි අභිලාශයක් මතු වූ විට නියතයෙන්ම එය බාර ගෙන එය ඉෂ්ඨ කරන කෙනෙක් සිටී. ඒ නියතයෙන්ම එම දෙන කෙනා වන කෙනා විය යුත්තේ ඔහු සිහිකරන නිසාමය. ඉතින් දැන් ඔහු කවුදැයි සම්පූර්ණයෙන්ම තේරුම් ගැනීම වැදගත් වෙයි. කතා කරන බලය ඇත්තේ ජීවත්ම සත්තා වන මටයි, ආලෝක තිත්ත ස්වරූපය වන මටය. කෙනෙක් භෞතික ශරීරය අතහරින විට එම ආලෝකය ශරීරයෙන් පිටවේ. මෙම පියවි ඇසින් එය නොදැක්කත්, ඉන් ඔප්පු වන්නේ එයට භෞතික ස්වරූපයක් නැති බව වන අතර මිනිසුන් ජීවත්ම සත්තාව ශරීරය හැර ගිය බව නම් අවබෝධ කර ගනී. අප එයට කියන්නේ, ආලෝක ස්වරූපයක් ඇති ජීවත්ම සත්තාව කියාය. එමනිසා, එය නිර්මාණකයා වන දෙවියන්ද සැබැවටම ඒ හා සමාන වේ. කෙනෙක් යම් සේ වේද, ඔහුගේ නිර්මාණය ද එසේම වේ. ඉතින්, උත්තරීතර ජීවත්ම සත්තාව, අප හා සන්සන්දනය කළ විට, උත්තරීතරම යැයි කියන්නේ ඇයි? ඊට හේතුව ඔහුට මායාගෙන් කිසිදු බලපෑමක් නැති නිසා යැයි කියන අතර ජීවත්ම සත්තාවන් වන අපට මායා නියතයෙන්ම බලපාන්නේ අප උපතත් විපතත් ඇති වක්‍රයට ඇතුළුවන නිසාය. පරමාත්මයෙන් අපේත් වෙනස එයයි. අවිවා.